

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Theobaldo nouitio, qui immundicias bibendo, motus superbiae
restrinxit, cap. 6

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

sue virginitate humilitatem. Ecce exemplum.

CAPVT VI.

A Pud nos quidam monachus fuit, nomine Theobaldus, ante conuersionem peccator opere, uino & tesseriis deditus totus, & propter suam scurrilitatem in tota ciuitate Coloniensi notissimus. Sape illum nudum per plateas eiusdem ciuitatis intercedere uidi. Tandem de scurrilitate sua compunctus, ad intercessionem Priorum Coloniensium, a domino Geuardo Abbate nostro susceptus, in domo nostra nouitius est effectus. Cū esset in probatione, sperans Deo nihil esse acceptabilius operibus humilitatis, ut sibi lauare concederetur panniculos cauteriorū petiuit, & obtinuit. Quod cū fecisset per dies aliquot, tentator adfuit, & sagitta superbię cor eius vulnerans, huiusmodi cogitationes immisit; Quid agis o stulte: quid ad te pertinet horum immunditias, quorū tu forte natione maior es, lauare? Dū huiusmodi cogitationes aliquanto tempore in eius corde uersarentur a diabolo illas esse intelligēs, qui rex est super omnes filios superbię, die quadā panniculos solito diligentius lauit, & ut diabolum amplius confunderet, immixtamq; superbiā retunderet, ipsam ablutionē bibit. Vidit hęc diabolus, & inuidit, & quę per spiritum superbię profecternere non potuit, terroribus aggressus est. Hęc quę dicta sunt retulit mihi Dominus Henricus Abbas noster, asserens se ab eius ore audiuisse sub typo confessionis. Ex ipsa enim immūda & fœtida potatione ita in uentre torsionibus fortissimis torquebatur, ut omnia eius interiora distrūpi uiderentur. Nocte quadā, cū natura cogēte iret ad priuatā, duos homines in trabe eiusdem camerae suspētos uidit: erant eorum corpora nigra, uerimenta laniata, facies uelata, ut nihil aliud quam fures putarētur. Quos cū nouitius ex improuiso conspexit, ualde territus, & penē extra mentem factus, ad dormitorium recurrit, & iuxta lectum Henrici monachi, postea maioris Cellerarij, anhelus resedit, & sicut mihi idem Henricus recitauit, ita contremuit, ita crebris singultibus pectus pulsauit, ut

*Humilitas
satis odit
diabolus.*

Iob 41.

valde

valde miraretur quid haberet, vel quid vidisset. Cui cum signasset ut iret dormitum, eo quod frigus esset, & ille in sola tunica sederet, non acquieuit. Tunc scapulis eius partem operimenti sui iniecit, sicque usque ad signa matutinalia sedere permisit. **APOLLONIVS:** Mirum quod paries nouus tam validè impulsus subsistere potuit. **CÆSARIUS:** Diu non stetit, quia crebris tentationum ictibus quassatus, tandem sub specie boni deceptus est & deiectus. Factus verò monachus, ut sibi liceret visitare cognatos suos in Francia, quos ante conuersionem in viginti annis non viderat, nec videre curauerat, & illic esse per annum in quadam domo ordinis nostri ab Abbate cum multa importunitate extorsit. Iuit, & redijt, ac deinde apostasiam incurrens, extra ordinem defunctus est. Retulit enim nobis quidam vagus clericus, qui etiam fini eius interfuit, quod cuidam seculari sacerdoti fuerit confessus, & ab eo inunctus atque communicatus, sicque in bona contritione defunctus est. **APOLLONIVS:** Ex nimis importuna dæmonum tentatione hîc disco, plus eos tenuisse nouitij huius humilitatem, quam supradicti monachi virginitatem. **CÆSARIUS:** Quàm contraria sit illorum superbiæ verâ humilitas, ex sequenti capitulo plenius agnosces. Quod dicturus sum, de sancto Bernardo gestum audiui, & quia nusquam scriptum inueni, scripto mandare dignum duxi.

CAPVT VII.

DE quadam, humilitatis causa, sanctus Abbas Bernardus à ferrario sibi iussit unguentum dari, & in calefactorio ignem fieri: qui super se ostium claudens, ne ex opere tam despecto laudem quærere videretur, calceos suos inungere cœpit. Inuidens tantæ humilitati superbiæ spiritus, officinam humilitatis in forma honesti hospitis intrauit, & ubi esset Abbas clara voce requisivit. Ad quem cum vit sanctus oculos leuasset, dæmon clamauit. Wach qualis Abbas! certè magis diceret illius honestatem hospitibus occurrere, quàm ad confusionem fratrum suorum in calceis inungendis occupari. Statim vit sanctus